

Reflex 3. årg. nr. 11, okt. 2010 57nord.dk

Kolofon for tidsskriftet Reflex

Reflex er et tidsskrift med digte, artikler om lyrik, anmeldelser og andet som måtte interessere digtere og lyrikskere.

Reflex er et ikke-kommercielt tidsskrift som udgives af poetklubben 57° Nord.

Reflex is a Danish non-commercial e-zine with and about poetry. The e-zine is made by the poet club 57° Nord.

Ansvarshavende redaktør: Jan Nygaard
Redaktion: Kell Ivan T Thygesen og Jan Nygaard

Reflex udgives indtil videre "kun" i PDF-form. Sættes op i Adobe InDesign. Indlejrede fonte i PDF'en er mac-udgaver. PDF'en er velegnet til print.

Copyright 57° Nord 2010, hvor andet ikke er markeret på siden.

Kontakt: reflex@57nord.dk
Webside: <http://57nord.dk/tidsskrift.php>

ISSN: 1903-0738

Indhold

Dette nummers digtere

- 2 Jasmin S (sidst med i nr. 7)
- 4 Birger Juel Jensen (sidst med i nr. 10)
- 5 Mogens Bynkou Nielsen (sidst med i nr. 10)
- 7 Kell Ivan T Thygesen (sidst med i nr. 10)
- 9 J Nyd (sidst med i nr. 10)
- 13 Morten Carlsen (sidst med i nr. 9)
- 15 Kasper Anthoni (sidst med nr. 10)
- 17 Kenneth Krabat (første gang med i Reflex)
- 18 Mads Broholm Pedersen (sidst med i nr. 10)
- 21 Oscar Vela (sidst med i nr. 10)
- 24 Steffen Baunbæk Pedersen (sidst med i nr. 10)

Reklamer

- 25 Mikkel Grøn, Verdenspoeterne

Grafik

- Forside Kell Ivan T Thygesen (foto)
- Kolofon Jan Nygaard
- Bagside Jan Nygaard

Video

Sider som har 'film-ikonet' indeholder filmsekvens.
Kan afspilles i Adobe Reader 7.0 og nyere
og forudsætter Apple Quicktime installeret
Filmsekvensen afspilles ved klik på billedet på siden.

**

boblende
boblende legende børn

de leger med hinkesten

og ruder knuses
i samfundet glashuse

en dag teenager
hængende på gaderne

de slås med køller

og ruder gaber
i samfundet pakhuse

en dag arbejdsløse
glemt bag væggens tykkelse

og ruder skjules
i samfundet fængsel

boblende
boblende legende børn

de leger

gudskelov

himmel og hav står i eet

på et øjeblik
kigger solen frem

hvor er det godt
at sindet arbejder

ligeså

eller er jeg

sandsynligvis

druknet

denne dag

vuvuzela mordet

det er fodbolden der gør det. vuvuzela horn. som en summende bi. det er ikke min skyld at mord faktisk er en daglig tanke der strejfer forbi hjerneklaverets mange strenge. der er så mange måder at myrde på. så en krimi hvor hun brugte en kniv. en stoor bredbladet kniv. senere fandt jeg mig selv i køkkenet. og når han forbavset. mellem bolden. selvfølgelig mellem bolden. spurgte ind til hvorfor alle knivene lå fremme. mumlede jeg bare. på grund af klaveret stilstand. men det er det der med det rette valg. man skal vælge det rette. det er så vigtigt nu om dag. valget er dit. siger de kloge. valget er dit. det er jo også på grund af klaveret tilstand. det klemter falsk. sådan hele tiden. med falske toner. det sviner nu også meget. altså knive og mord. gift. gift måske. vi har svampe i haven. jeg er sikker på at serverede man dem i salaten. var der ingen der opdagede det. ikke med den støj. nej så er tavsheden den sikker død. at forblive tavs. gå tavs rundt. ikke svare. og så den der forbandet summen. bien. og lade som om. mens hjerneklaveret udtænker en virkelig sikker plan. det er altså støjen der gør det. det er det. jeg er normalt ikke morder. eller er jeg.

Rimsmykke

frostnatlig skønhed

skabt i vinterens mørke

rimsmedeværksted

Et handicap

Jeg kan se direkte ind i solen
uden at slå øjnene ned

jeg kan høre græskar gro

men jeg kan ikke binde mine snørebånd

Udlængsel

Jeg går hver dag en tur i byen
mens jeg lytter til Rakhmaninov

det er elleve år siden jeg så en mark
jeg husker ikke hvordan skov er bygget

byen er længere end mine skridt

jeg er født i eksil

På biblioteket

Jeg ville gerne kunne læse
for jeg har hørt så meget

og så kan man godt blive træt i ørerne
og længes efter bøger

En appetit

Jeg er en hund efter stribet flæsk
gris kan ikke gå i fred for mig
den bliver bleg hver gang den ser mig

jeg jager den op i et hjørne i folden
skræmmer børsterne af den
skriiirk!

21 +

I 68 var vi solidariske
uden indre grænser

sammen følte vi hvad var godt
sammen kendte vi hvad var smukt
sammen vidste vi hvad var ret

vi tog et opgør med
det autoritære intellektuelle aristokrati

I 89 var jeg solidarisk
uden ydre grænser

jeg tror jeg føler hvad er godt
jeg synes jeg kender hvad er smukt
jeg ved jeg ved hvad er ret

jeg tog et opgør med
det autoritære ideologiske aristokrati

I 2010 er solidariteten grænseoverskridende
indenfor **egne** grænser

atter at føle hvad er godt
atter at kende hvad er smukt
atter at vide hvad er ret

tag et personligt opgør med
det autoritære provinsielle aristokrati

Hold mund og smil

jeg ville gerne smile noget mere,
men så bliver hagen for voldsom

hagen er udholdenhed
hagen får ting til at ske
hagen er trangen til at strides
hagen er ploven der bryder overfladen
hagen er hovedets mest ekstreme
ekstremitet
hagen opdyrker nye kulturer
sætter spor

jeg ville gerne smile noget mere,
men så bliver næsen for vigtig

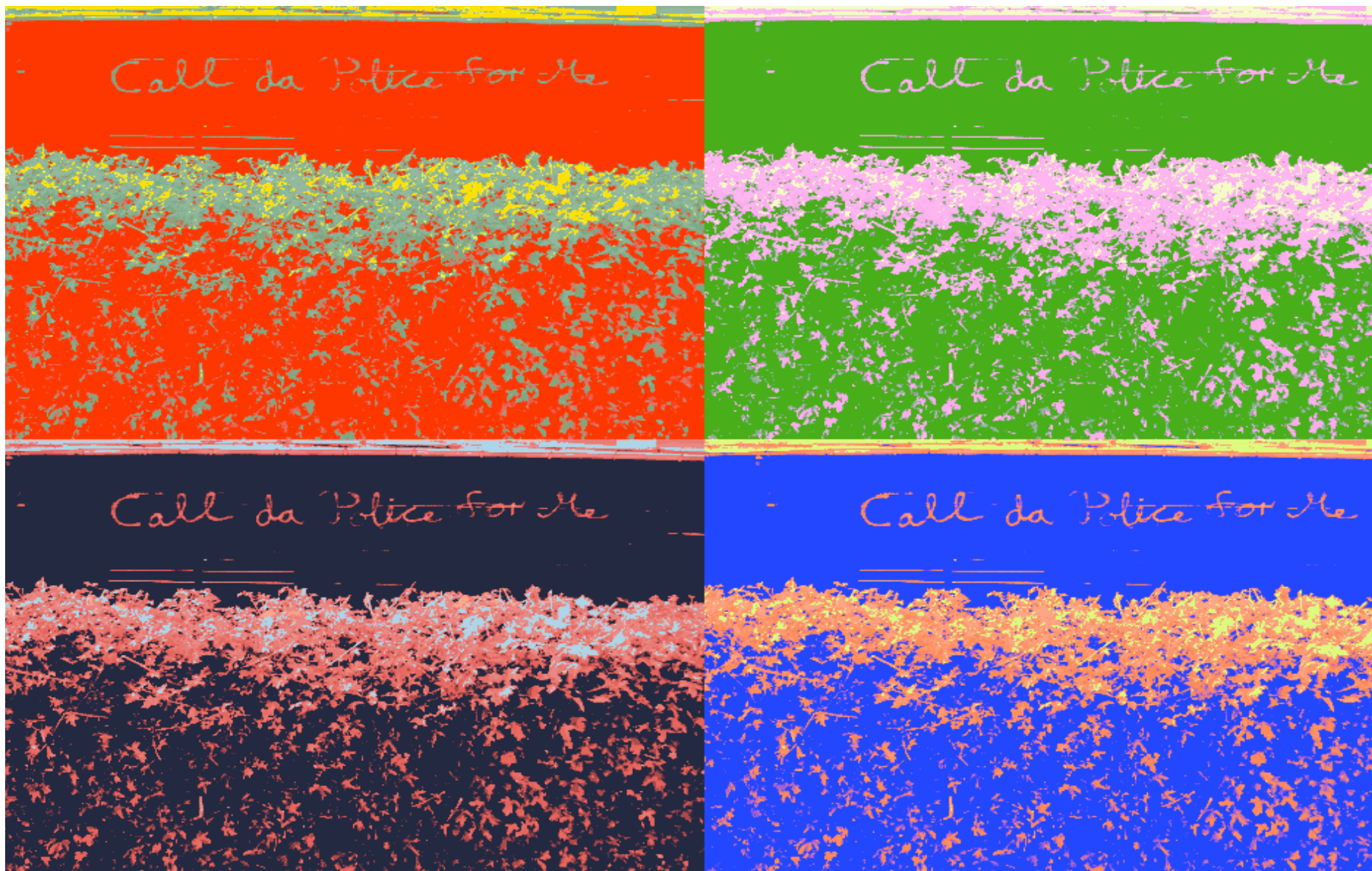
næsen er integritet
næsen giver frem og tilbage
næsen taler kun med en rynken
næsen fornemmer sin fornemhed
næsen er hovedets mest fremragende
ekstremitet
næsen ånder med omverdenen
dobbeltløbet

jeg ville gerne smile noget mere,
men så lukker øjne og ører

øjet er sjælens spejl – øret sjælen fylde
øjet giver ånden udsyn – øret indfølelse
øjet giver tanken indblik – øret udvikling
øjne og ører arbejder sammen som tvillinger
øjnene og ørerne er hovedets mest diskrete
ekstremiteter
øjnene og ørerne lever i rummet
begærer og dræber

jeg smiler ikke gerne
der må være en kant

hagen udsat, næsen opsat
øjne og ører indsat
- men jeg ville alligevel gerne
smile noget mere
'lægge kyllingen tilbage i ægget'
og smile rundt
da hagen ved ikke at smile
er dobbelt hage

Kundskabens æble (slamudgave)

der voksede et æbletræ på en slette for fem hundrede tusinde år siden
et æble hang der på træet
et sultet menneske på vandring tog æblet i øjesyn
mennesket havde den rene følelse af sult
og nysgerrigheden om det skulle smage
der var ikke fjendtlige væsener i nærheden
hverken sabeltandede kattedyr, ulve, bjørne, mammutter eller andre mennesker
så mennesket satte tænderne i æblet

der voksede et æbletræ på en slette for hundrede tusinde år siden
et æble hang der på træet
et sultet menneske på vandring tog æblet i øjesyn
tænkte
mon der er et tabu
mente det ikke
satte tænderne i æblet
der var ikke andre rivaler i nærheden

der vokser et æbletræ på en slette den dag idag
til høst bærer det sine æbler

denne høst kom der en sulten pædagogmedhjælper forbi
så på æblet der strålede i solen
tænkte på de tusinde love og spilleregler
som skulle hindrer ham i at tage æblet
men sulten var for stærk
og han satte tænderne i æblet

han gik derfra med en underlig fornemmelse

12 timer efter fik vor ven besøg af politen
med pinlige billeder fra google street view
nogen trolde havde givet politiet et præj
netmedierne tillige
billederne viste
pædagogmedhjælper moler æbler på transnationalt ejet grund
12 timer efter igen
forældremøde i børnehaven
og fyring
24 timer efter
erstatningssag fra det transnationale selskab
til vor ven

et halv år efter
sættes vor ven i aktivering hos et eller andet transnationalt selskab
som plukker af frugt

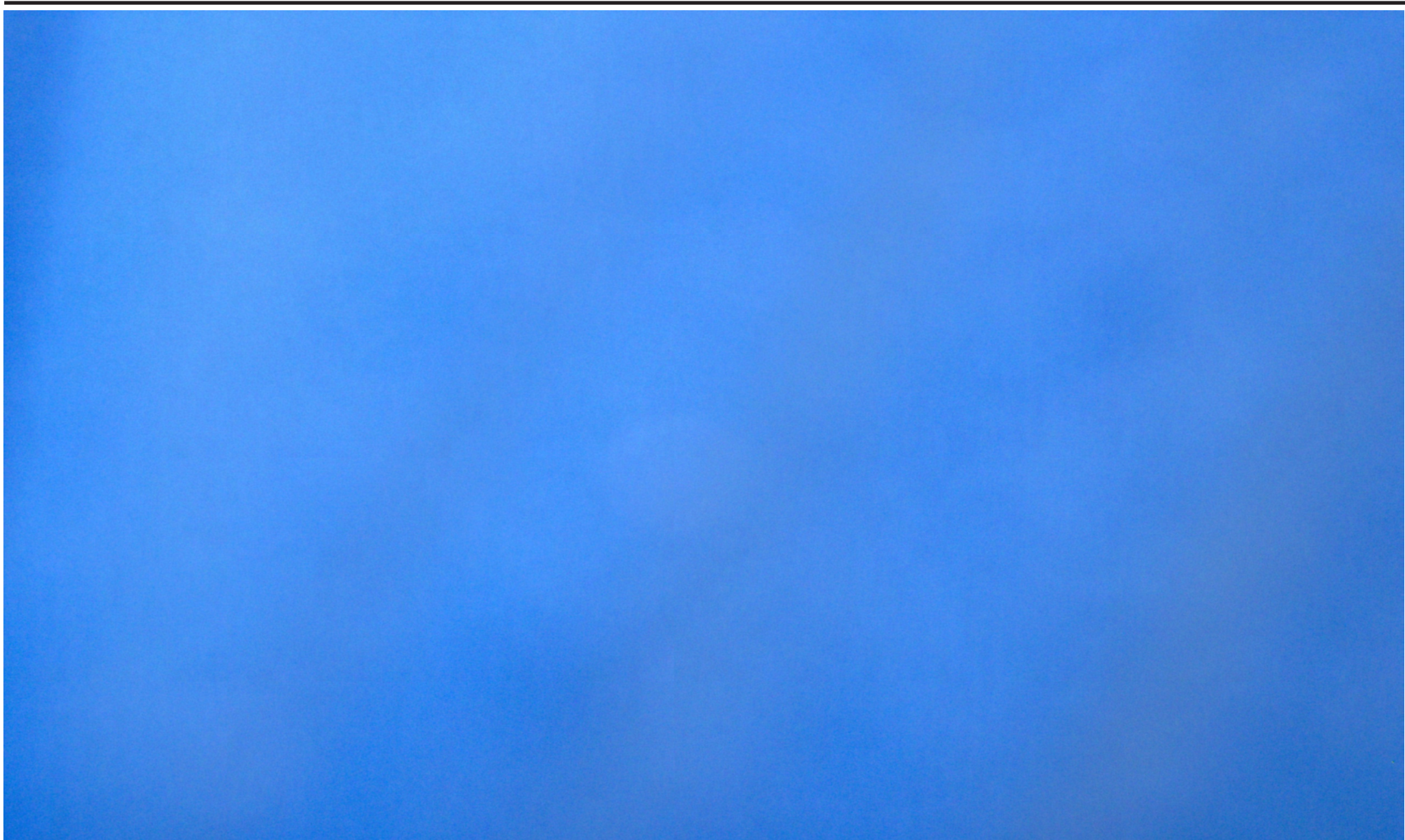
hvem behøver en big brother
når rovdynet befinder sig under lige huden på den almindelige borger
der er intet skjulested i den sociale jungle

Trip-hop drøm

vinduesløst
lyst rum
væggene næsten uskyldige
gemmer på deres magt
jeg går rundt
på vagt for tigeren
flytter på kasser med tigerunger
ved siden af rum med elskov
så vi kan elske
låser en dør
er tigeren mon væk?

I morgentagen

**jeg kalder som en tiger
øø øø øø
jeg hilser på dig som tiger
trrr trrr**

Gasblomst

fodgængerfeltet med sine flade, hvide hestetænder
underlæggende sig
to duellerende visirøjne bag gult plast
med de sorte gå-mænds passage
i hvidheden af blå triangler
& regnen

& regnen

der pisker kølig glans igennem hjerterne, kablerne,
asfaltens olierede overflade, de statiske øjeblikke
der står & knitrer på hvert andet gadehjørne

det lille, sympatiske menneske i min brystlomme
beder mig inciterende om at slå kraven op
om ørerne & vende den dryppende snude hjemad

det gør gavn at stole på brystlommer

& her er vi så igen, i sofaen, under tæppet,
pludrende, smilende, velsignede, delende
krusedulletanker & finsk lakrids
der fedter sig gevaldigt fast i ganen

du svajer let i hoften, løfter dig uanseeligt synligt
fra hynden
& fiser en gasblomst ud i stuen
med den allerstørste selvfølgelighed

jeg er en simpel, lykkelig mand
velvidende at jeg bor i den have
hvor dine gasblomster gror

biologisk frekvens i bomuld?

bløde/ kyniske bomuldssmil
i sengetøjsbrigadens støvmidegnidninger

|_-| - [~~~] _- | | _ _ _

sprukne læber/ let salt/ smag
familiær ødemark

Masochisten

Stålet
 strinter
 strutnektar
står i flor

hun er så blufærdig
at han tuder kviksølv
bag dækkede bryster

øjne som blåbær

when the saints

whentheseints
spillet på din grav
mens en hund pisser
på sin snor og rækker tunge
dette forfærdelige billede
det er februar
men det ved du heller ikke
og i jorden
bider frosten ikke
måske er der en fred i det

du siger delfiner er søde

du siger delfiner er søde
fordi de næsten er som mennesker
og jeg ryster med hovedet og siger kliklyde
og er star i dit hophøjts show
sådan levede vi et par år
så åd jeg tun fra dåsen
og ønskede mange delfiner døde på vejen dertil
nu klikker det ikke i mig mere når
jeg ser dig holde maddingen ud i strakt arm
jeg har tomme oceaner at svømme i
og føler mig klogere end nogensinde før

something in the way

du drømmer nu og
for sidste gang uvirkeligt
langs alle korridorer
står skeletterne med lysende
blå ansigter svævende
med synlige centimeter
over knoglekasserne
i nattens vidunder af radiobølger og glas
strør du dine sange i klingende teskefulde
ud over de mennesker
der nu lever hvor jeg engang boede
du drømmer så levende og
om lidt for sent
mit lys slukket nu
men jeg smiler stadig
opret og stivet af foran plastichorisonten
skruet i væggen på det toilet
hvor du i aften finder mig død
på sjette døgn

du siger din tidligere svoger

min tidligere svoger
tog til kosta boda og blev glaspuster
siger du
nu blæser han kun med mel i munden
kommenterer jeg kvikt
og synes kosta boda lyder smukkere
end det er
du ruller med øjnene og siger
at jeg ikke ved noget om det der
og jeg mindes i det samme et bestemt glassmykke
du har hængende ude på badeværelset
det har jeg aldrig brudt mig om
nu har du det pludseligt hængende om halsen
den skinnende blå delfin
der bare smiler og smiler

The Art Thing, Hvordan De End Har Det Med Æbler

Skabelsen

Med livsglade skridt gennem en verden
Af regnbuer og farver
Faldt jeg i et hul
alene

Stenet til huden var glødende rød
tabt i en sø af lunkent selvhad
Tørret på en ensom klippe
Grædende

Sølvgrå tårer skar ned gennem ansigtet
Støbte min krop i iskoldt stål
Jeg kom op af hullet
stærkere

Til den verden jeg havde forladt
Åbnede håbefuldt øjnene
Men indså jeg var
farveblind

Krigens dans

Slagmarken byder sig lystent til
Dansene patroner indtager den kolde luft
De svage sorteres fra som de første
Et gevær ligger bedrøvet uden partner
I en festlig konfetti af herreløse lemmer

Flyene på himlen kaster grålige svedperler
fra den skyfrie himmel
der som stjernesud får de armerede køretøjer
til at ønske en sidste gang
inden metallet splintrer i bombens symfoni

Afsnit 107

Sløvt åbnende øjne
Hænder bundet på ryggen
Bare fødder på rå træoverflade
Reb om halsen
Håndtaget trækkes
Lemmen giver efter

Vågner med et sæt
Blødt lagen mod ryggen
Hvidt tapet på væggen
Bæltefikseret på sengen
Panikken breder sig
Drømmen ønskes virkelig

7juni2010

Bomben faldt fra en skyfri himmel og ramte lige
midt i stuen
Børnene var stadig små og det var juleaften
Vi dansede om den hele aftenen
Lod som om den var et juletræ
For så ville den nok forsvinde igen
Aldrig springe
I hvert fald ikke før børnene blev store

Den evige søgning
til en åbning i det hinsides
den ultimative forløsning
ET RUM
uden tid uden stof
bare forløsning
et universelt netværk af samhørighed
en abstraktion
Hvad vil det sige at
Dø
AT
Leve
ikke se ,ikke høre
bare en tilstand
flyt dig til en anden tilstand
og der er en ny dimension
al begyndelse har flere startpunkter
der tynder ud,former sig i en
rækker af sammenføjninger i et
ikke defineret mønster
Livets fraktal den umættelige søgen
efter FORLØSNING

SVANEN SOVER

Svanen sover

*Smuk smukkere
end en solnedgang
Jeg beskuer stilheden
i dit skød
følger hver linje
i dit åndedrag
vækker dig med et kys
og lader dine vinger
stråle i al deres glans*

Hun var så smuk
At det gjord ondt

Jeg cyklede forbi
Hendes døre, til dækkene
Blev slidte
Det lykkedes mig aldrig
At fange hendes blik

Mine drømme
Havde kun en skikkelse
Hendes

Å hvilken skikkelse
Der havde gud
Virkelige bestået
Sin svendepøve

Jeg fulgte hende
På afstand
Bange for at billede af
Hende
Ville briste
Som sæbeboble

Mine blikke og håndkys
Vendte altid tilbage
Som en bommerang
Ubesvaret, som et kærlighedsbrev
Der blev returneret ulæst

Jeg tror jeg voksede fra det
Da jeg fandt ud af
At hun led af
skopofobi

Gaden

Barerne lukkes,
og folk dukker op
bag ved festen
med ølplettet modetøj,
udtværet læbestift,
blakkede omdømmer.
Gadelys leder dem hjem
uanset, hvor de bor,
uanset hvilken
rute, de følger.

Enakter

Husker dig for blæsten ved din opgang,
morgensolen på tapetet og den
lette, friske fyrreduft fra gulvet.
Husker ord, men ikke hvilke,
husker hud, men ikke hvis,
og husker smilet gennem røgen
fra den smøg, jeg brugte resten
af den uge på at hoste op igen.

Reklame

Pressemeddelelse ”Verdenspoeterne”

Hej Kære Læser Min bog ”Verdenspoeterne” er nu til salg. Den kan bestilles på mikkelgreen@hotmail.com “Verdenspoeterne” af Mikkel Grøn er udkommet. På eget forlag: “Vinterblade” Pris 250 DKR. Det er en science fiction roman 6 poeter fra Aarhus mødes på cafeer for at finde ind til fantasien. De får nedkastet en cylinder, med et nødråb. Det bliver en fortælling om en vild rejse. Hvor kontakten med underbevidstheden stiller tvivl, mellem spørgsmålet om en konflikt mellem religion og videnskab på en galaktisk dannelsesrejse. Det er en medrivende roman, fantasifuldt bygget op med en spændende vekslen mellem rumrejseskildringer, Århusiansk lokalkolorit, faktuelle passager om sorte huller, Jesus, Shamaner og Sokrates. Dertil kommer romantiske scener, en vidunderlig humor og frem for alt poetiske passager. Det er en rørende beretning og helt speciel oplevelse at læse “ Verdenspoeterne”.

Kapitel 6 Boran bliver slugt af elefant.

Det var en fredelig dag i Århus, så fredelig at man kunne høre en knallerts udstødningsrør, på lang afstand. Alt var som det skulle. Tobaksmanden rullede pinde, på gadehjørnet. Boran kunne føle musikken fra de biler der kørte forbi ham. Gennem vinduerne kunne han lugte en krydret duft af alle mulige urter og stegte frikadeller.

Månen skinnede hvid som mælk og Boran kunne sanse kulden omkring sig. Humøret blandt de forbi passerne i byen var godt. For i aften var der håndboldkamp i Fjernsynet. Boran var i gang med at forfatte et digt. Hvert dag skrev han på sine tekster og han havde besluttet at dedikere dem til Celina. Det var hendes tur til at smage på hans poesi. Boran kunne ikke finde ud af hvordan han skulle kunne skrive sine følelser for hende på den rigtige måde.

